

[Bindslev.]

opmuntrende, og det kan man jo ogsaa formode paa Grund af Hemmelighedsfuldheden, men dertil er saa blot at sige, at hvis Resultaterne ikke er opmuntrende, nu vel, saa maa vi prøve paa at finde andre Veje at gaa, og i alt Fald maa vi, hvis det er muligt, rette de Fejl, som foreligger. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Sundhedsminister at foranledige, at dette statistiske Materiale bringes frem i Dagens Lys og i alt Fald stilles til Værge-raadenes Disposition, for det er dog Værge-raadenes Børn, det drejer sig om.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale Skolespørgsmaalet. Det har længe været kendt, at Regeringen har haft sin Opmærksomhed henvendt paa det højere Skolevæsen, navnlig med Tanke paa, at der her skulde være store Besparelser at indvinde — den sidste store Udgiftsstigning paa dette Omraade gør jo denne Tanke saare forstaaelig. Allerede i Trontalen før sidste Samling berørte den højtærede Statsminister Muligheden af at indvinde Besparelser paa Skolernes Budget ved en Omlægning af det højere Skolevæsen. Der blev imidlertid ikke i forrige Samling fremsat noget Forslag i saa Henseende. Nu derimod bebudes det med stor Sikkerhed, at et saadant Forslag vil komme. Jeg fik under Finanslovdebatten sidste Aar Anledning til i min Tale ogsaa at berøre Skolespørgsmaalet, idet jeg nemlig nærede Ængstelse for, at Regeringen skulde omgaaes med Planer, der efter mit Skøn vilde komme til at virke undergravende paa de Værdier, vi dog besidder i vort højere Skolevæsen. Jeg var bange for, at man skulde skære saa stærkt ned, at det kom til at rokke ved det Grundlag, som vi fra konservativ Side mener ikke kan fraviges: at der gives alle lige og uhindret Adgang til at nyde godt af Undervisningens Goder uden Hensyn til økonomiske Kaar og kun med den naturlige Begrænsning, som er givet i Eksamenskravene. Jeg gav endvidere Udtryk for den Ængstelse, som jeg ved deltes af mange, ikke mindst indenfor Skolekredse, at Regeringen skulde have til Hensigt at sprænge den Overenskomst, som er truffet mellem Staten og Storkøbenhavns Kommuner 1918, og som danner Grundlaget for den højere Skoleundervisning i Hovedstaden. Det synes nu, efter at Regeringens Planer i skitse-mæssig Form er kommet til Offentlighedens Kundskab, som om i alt Fald denne sidste Ængstelse har været ubegrundet. Man maa vel nu have Lov til at gaa ud fra, at Regeringen ikke vil forsøge noget saadant. Og jeg kan til-

føje, at hvis man prøvede paa det, vilde det da ogsaa møde Modstand, og endda en temmelig stærk Modstand.

Den Skoleplan, som for nylig i skitse-mæssig Udkast er overgivet til et pædagogisk Udvalgs Bedømmelse, bygger paa Tanken om et 4-aarigt Gymnasium og en 2-aarig Realskole. Saaledes som jeg ser paa Sagen, vil jeg være tilbøjelig til at anerkende den Tanke, som er udtrykt heri. Det vil utvivlsomt være en Forbedring, hvis man i Stedet for den nuværende Ordning med den 4-aarige Mellemskole og 3-aarige Gymnasium gaar over til et 4-aarigt Gymnasium og en 2-aarig Realskole. Det har jo navnlig vist sig uheldigt, at Mellemskolen har krævet et Aar ud over den skolepligtige Alder, idet dette har faaet denne fjerde Mellemskoleklasse til at svæve saa underligt i Luften, ligesom Mellemskoleeksamen heller ikke har været af den Værdi, som man vist i Almindelighed havde ventet. Der er altsaa den Fordel ved det Forslag, som i skitse-mæssig Form er kommet til Offentlighedens Kundskab, at Afslutningen af Mellemskolen finder Sted ved den skolepligtige Alders Ophør, og man kan allerede se, at der her sagtens vil være en Besparelse at hente.

I øvrigt vil det naturligvis være umuligt at udtale sig om Forslaget, saa længe det ikke foreligger i Enkeltheder, kun saa meget vil jeg dog have Lov at sige, at vi fra konservativ Side betragter dette Spørgsmaal med overmaade vaagen Opmærksomhed. Skolespørgsmaalet er et Livsspørgsmaal for Nationen, og naar der er Tale om en Reform paa Skolevæsenets Omraade, bør man gaa dertil med den Alvor, som netop et saadant Spørgsmaal kræver. Det er i denne Forbindelse interessant at konstatere, at Venstres Regering altsaa helt har forladt det Forslag, som Venstres Repræsentanter samledes om i den store Skolekommission. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, gik dette særlige Venstreforslag ud paa Oprettelsen af et 6-aarigt Gymnasium, som skulde være helt forskelligt fra Folkeskolen, men nu er man altsaa fra Venstres Side i Princippet gaaet over til det Forslag om et 4-aarigt Gymnasium, som fremkom fra de særlig sagkyndige i Forbindelse med andre af Udvalgets Medlemmer, derunder ogsaa min Partifælle det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen.

Naar det nye Skoleforslag nu en Gang kommer til at foreligge paa Rigsdagens Bord, saa vil der — saaledes ser jeg paa det — fra vor Side blive stillet visse Betingelser, som vi maa ønske vil blive fulgt. Jeg har